

žalobcovy o chybě početní a kromě toho lhůta promlčecí před zahájením sporu již v délce více jak trojnásobné uplynula. Důvodem zákonného ustanovení o kratších promlčecích lhůtách jest mimo jiné, že uplynutím doby se nedají již veškeré poměry případu bezpečně zjistiti, a právě proto stačí uplynutí zákonné lhůty promlčecí, aniž je třeba důkazu, proč strana mlčela, zejména když jí nebyla dokázána obmyslnost (§ 1487 obč. zák.). Jinaký postup by znamenal zneuznání zákonné intence promlčení vůbec a otevřely by se dvěře sporům, kterým zákonodárce chtěl zabrániti, vycházejí s hlediska, že oprávněný se má s péčí a bedlivostí řádného občana (obchodníka) o uplatnění svých nároků včas postarati.

Čís. 15369.

Kdy lze označení »medicinální drogerie« podřaditi pod jednání uvedené v §§ 1 a 2 zák. proti nek. soutěži.

(Rozh. ze dne 4. září 1936, Rv II 470/36.)

Žalobce (lékárník) přednesl, že žalovaný užívá ve svém obchodě zevního označení »medicinální drogerie«. Toto označení znamená výrobu i prodej medikamentů, a poněvadž žalovaný jako drogista nesmí vyráběti medikamenty a není oprávněn prodávati všechny léky, zjednává tak na úkor žalobce svému obchodu přednost a porušuje zásady dobrých mravů, v čemž shledává žalobce nekalou soutěž podle § 1 a nekalou reklamu podle § 2 zák. čís. 111/27 Sb. z. a n. Navrhuje proto, aby žalovaný byl uznán povinným zdržeti se napříště zevního označení své drogerie jako »medicinální« a označení to se své drogerie odstraniti. **P r v ý s o u d** žalobu zamítl. **O d v o l a c í s o u d** uznal podle žaloby. **D ů v o d y:** Při řešení otázky, zdali v jednání žalovaného užíváním zevního označení »medicinální drogerie« jest spatřovati údaj o živnostenském »oprávnění« ve smyslu odst. 2 § 2 zák. o nek. soutěži způsobilý oklamatí a zjednatí tím podnikem (žalovaného) na úkor soutěžitele (žalobce) přednost při soutěži (odst. 1 § 2 cit. zák.), nejsou bez významu zákonná ustanovení o živnostenských oprávněních lékárníků a drogistů, z nichž ovšem každá z obou stran hledí odůvodniti své právní stanovisko. Žalovaný se dovolává ustanovení § 15, bodu 14 živnostenského řádu, podle něhož koncese obsahuje oprávnění k výrobě jedů a přípravě látek a preparátů, které jsou určeny k tomu, aby jich bylo užito za léky, jakož i k prodeji obojích věcí, pokud není výlučně vyhrazen lékárníkům — a z toho dovozuje nezávadnost svého zevního označení jako »medicinální drogerie« proti výtce žalobcově, že toto označení může vzbuditi u průměrného zákazníka dojem, že tu jde o oprávněný prodej »medicin«, tedy léků. Podle § 1, odst. 1 a § 5 min. nař. ze dne 17. září 1883 čís. 152 ř. z. je výroba (příprava) i prodej léčiv podle předpisu lékařského ve velkém i v malém vyhrazena lékárnám. Není však lékárnám vyhrazena výroba farmaceutických preparátů (§ 2, odst. 1 min. nař. čís. 152/83 vyhrazuje lékárnám takové preparáty pouze »na skladě míti

a prodávati«), ale podléhá koncesi podle § 15, bodu 14 živn. ř., ježto jsou určeny, aby jich bylo užito za léky. Drobný jejich prodej je však vyhrazen lékárnám (§ 2, odst. 1 a § 5 min. nař. čís. 152/83 a § 1 min. nař. čís. 97/86). Prodej ve velkém není vyhrazen lékárnám (§ 2 min. nař. z r. 1883), ale podléhá koncesi podle § 15, bodu 14 živn. ř., ježto jde o prostředky určené k užití za léky. O tato zákonná ustanovení možno opřítí vývody odvolatelovy, pokud uplatňuje důvod nesprávného hodnocení důkazů (zvláště zmíněným posudkem ústředí obchodních a živnostenských komor) a nesprávného právního posouzení, uváděje, že podle posudku ústředí obchodních a živnostenských komor právě používání oprávnění »medicinální drogerie« malodrogisty vzbuzuje klamavý dojem, že jsou oprávněni v drobném prodávati léky (mediciny) a že klam záleží v tom, že žalovaný jako uživatel označení »medicinální drogerie« přechází přes důležitou okolnost, že právo majitele koncese podle § 15, bodu 14 živn. ř. (oprávnění prodávati léky, vlastně přesně: látky a preparáty určené k tomu, aby jich bylo užito za léky) je omezeno na prodej ve velkém. Žalovaný připouští, že pro velkoobchod látkami a preparáty k účelům léčivým je potřebí koncese (rozh. správního soudu čís. 4000/07, Budw. 5152), tvrdí však v odporu s cit. min. nař. čís. 152/83 a 97/86, že prodej takového zboží ani v malém není vyhrazen lékárnám. Tyto okolnosti a úvahy jsou rozhodné při posouzení otázky, zdali žalovaný vytčeným zevním označením učinil údaj se zřetelem na své živnostenské oprávnění způsobilý vyvolati klamavý dojem ve smyslu § 2, odst. 1 zák. proti nek. soutěži. Dobrozdání ústředí obchodních a živnostenských komor, které reprodukuje ustanovení min. nař. čís. 152/83 zvláště pokud jde o výhradné právo lékáren prodávati v drobném látky a preparáty určené pro užití za léky, vyznělo v tom smyslu, že vnější označení závodu jako »medicinální drogerie« je určeno především pro obchod drobný a že takové označení musí v zákazníkovi, který v takové drogerii nakupuje, vzbuditi dojem, že nejde o obyčejnou drogerii, kde lze v drobném dostatí jen zboží materiální, nýbrž že tam lze obdržeti »mediciny«, jak se lidově říká lékům. Ačkoli posudek ústředí obchodních a živnostenských komor, který odpovídá posudkům jednotlivých komor, nemůže s rozhodujícím účinkem býti sám o sobě podkladem pro právní posouzení sporu, které přísluší jedině soudu, sluší uznati, že zmíněný posudek odpovídá v podstatě shora citovaným zákonným ustanovením v příčině živnostenského »oprávnění« žalovaného jako drogisty, a může se oněmi ustanoveními udati směr právnímu posouzení ve smyslu zákona proti nekalé soutěži, vymezujícího pojem nekalé reklamy. Tím odpadá i nutnost dalších důkazů, kterých odvolatel postrádá, a není tu oprávněn odvolací důvod neúplnosti řízení. Odvolací soud spatřuje klamavost údaje označení drogerie žalovaného jako »medicinální« v tom, že takové označení se zřetelem na lidové pojetí výrazu »medicina« jako léku je s to v zákazníku průměrné inteligence, který posuzuje takové zevní označení s obvyklou, zběžnou pozorností, vzbuditi dojem, že lze v obchodě žalovaného koupiti léčiva v drobném — jak se v převážné míře v drogeriích kupuje —, ačkoli z toho, co bylo uvedeno, vysvítá, že k takovému (drobnému) prodeji

nejdou oprávnění ani majitelé koncese ve smyslu § 15, bodu 14 živn. ř., u kterých je přípustný pouze prodej ve velkém (látek a preparátů určených k užití za léky). Nelze tedy souhlasit s názorem jakoby drogisté byli oprávnění prodávati i léčiva v drobném, pokud jim to dovoluje koncese a nejde o léky připravené »magistraliter«. Neboť, jak bylo na to již poukázáno shora, je vyhrazen drobný prodej takových »léčiv«, jak jsou označeny v ustanovení o koncesi ve smyslu § 15, bodu 14 živn. ř. (látky a preparáty určené k užití za léky), — pouze lékárnám. Na zmíněném nesprávném předpokladu prvního soudu o rozsahu živnostenského oprávnění žalovaného spočívá i jeho právní závěr, že vytčené zevní označení podniku žalovaného není v rozporu s ustanovením §§ 1 a 2 zák. proti nek. soutěži. Pokud jde o další náležitost nekalé reklamy podle § 2 zák. č. 111/27 Sb. z. a n., »že klamavé údaje jsou způsobily zjednotiti podniku žalovaného na úkor soutěžitelův (žalobcův) přednost při soutěži«, není pochyby o tom, že již okolnost, že klamavý dojem, který vzbuzuje vytýkané zevní označení, je s to způsobiti u průměrného zákazníkovi rozhodnutí, že vstoupí do obchodní místnosti žalovaného s úmyslem, aby koupil zboží toho druhu, jakému nasvědčuje zevní označení podniku a tím přivoditi přednost žalovanému při soutěži jeví se začást v tom, že se zákazník, i když mu nebude ve skutečnosti podáno a prodáno zboží takového druhu, jaké mu udává zevní označení podniku a jakému neodpovídá oprávnění živnostenské, spokojí s jiným podobným zbožím, jaké se mu tam naskytne. Odvolání obsahu reklamy na stíhatelnost nic nemění, odvolá-li se v určitém konkrétním případě prodávacem v obchodní místnosti podniku, neboť trvá dále dojem z reklamy spočívající na zevním označení a účinek, který se může projevit u zákazníků, kteří by jinak (bez závadné reklamy) do provozovny ani nevstoupili. V tom spočívá těžiště celého obsahu ustanovení § 2 cit. zák. Na věci nemění nic ani otázka, zda jde jen o určitý okruh osob, u nichž lze takový účinek reklamy předpokládati, ačkoliv právě v tomto případě, kde jde o malé venkovské město, lze počítati s pravděpodobně značným počtem zákaznictva z okolního venkova bez nadprůměrné zkušenosti v takovém oboru. Na »způsobilost oklamati« lze usuzovati již z povahy reklamy samé, aniž je předpokladem stíhatelnosti nepřipustné reklamy důkaz konkrétních případů účinků vyvolaných reklamou.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Odvolací soud uznal inkriminované označování drogerie žalovaného jako medicínální za závadné jak s hlediska § 2 zákona proti nekalé soutěži, tak také podle generální klausule obsažené v § 1 zmíněného zákona. Žalovaný se snaží dovoditi, že tu není závadnosti podle § 1 cit. zák., protože prý nejednal proti dobrým mravům soutěže, a rozvedení této námitky je věnováno skoro celé jeho dovolání. Předpisu obsaženého v § 2 cit. zák. se číselně vůbec nedotýká, věcně však brojí proti tomu, že by ono označení bylo klamavé, za jaké je uznal odvolací soud. Než odvo-

lací soud posoudil tuto otázku správně vycházející z poměrů konkrétního případu, jak byly zjištěny, a z toho, jak si může ono označení drogerie na malém městě vykládati průměrný zákazník; tu stačí dovolatele poukázati k příslušné části odvolacího soudu. Žalovaný nebuduje na skutkovém podkladu souzeného případu, jestliže dovozuje oprávněnost k označení své drogerie z toho, že prý si zásadně mohl opatřiti právo prodávati léky ve velkém anebo že mu takové oprávnění v zásadě přísluší. Nejde také o to, zda je klamavé samo o sobě slovo medicínální, nýbrž o to běží, zda je klamavé takové označení za skutkových okolností, k nimž poukázal odvolací soud. Žalovaný si ovšem také odporuje, jestliže na jedné straně trvá na tom, že má právo označovati svou drogerii za medicínální a když na tom projevoval za sporu nemalý zájem, aby směl onoho označení i nadále používat, jestliže však na druhé straně tvrdí, že ono označení nemá praktického významu a není vůbec reklamou. Označení podniku žalovaného jako drogerie nepotřebuje žádného informativního doplnění pro zákazníka jmenovitě označením jako medicínální drogerie, když už v pojmu drogerie je obsaženo všecko to, z čeho žalovaný dovozuje oprávnění k tomuto závadnému označení. Předmětem zkoumání odvolacího soudu bylo jenom, zda je toto označení se zřetelem k daným skutečnostem klamavým a závadným s hlediska § 2 zákona proti nekalé soutěži, nikoli také, zda žalovaný neprávem některé drogy prodával. Odvolací soud posoudil věc jenom podle předpisů zákona proti nekalé soutěži a tedy v mezích své kompetence a nezasáhl svým rozhodnutím nijak do oboru, který jest vymezen působností úřadů správních.

Čís. 15370.

Nemôže byť povolená exekúcia zabavením pohľadávky, ktorú má dlžník proti štátu, ak v exekučnej žiadosti nie sú uvedené všetky okolnosti podľa odst. 3 § 1 vl. nar. č. 234/1934 Sb. z. a n.

(Rozh. zo 4. septembra 1936, R III 432/36.)

R e k u r z n ý s ú d zmenil usnesenie súdu I. stolice a žiadosť o povolenie exekúcie zabavením a prikázaním k vybraniu pohľadávky, ktorú má exekút proti poddlžníkovi Zemskému vojenskému veliteľstvu v B., zamietol a zrušil zabavenie, vykonané doručením záповedi Zemskému vojenskému veliteľstvu v B. **D ō v o d y:** Ustanovenie § 1 vl. nar. č. 234/1934 Sb. z. a n. predpisuje, čo všetko musí obsahovať obštávka pohľadávky čo do presnosti jej označenia, keď ide o zabavenie pohľadávky proti štátu alebo fondu pod verejnou správou. Z toho plynie, že keď exekvent neoznačí pohľadávku, ktorú chce zabaviť, podľa tohoto ustanovenia, nemožno povoliť exekúciu jej zabavením. V súdenom prípade pohľadávka nie je dostatočne označená, najmä nie je uvedený ani dôvod,